

- *ne bis in idem* principa pārkāpums, jo Komisija pirms prasības celšanas nav ņēmusi vērā apzēlošanas lēmumus, ko par labu prasītājam ir pieņēmušas Beļģijas, Luksemburgas un Nīderlandes karšu [kontroles] iestādes;
- nosacījumu par prasītājas solidāro atbildību kopā ar meitas sabiedrībām neizpilde, jo prasītāja pati nav piedalījies prettiesiskajā darbībā, tās meitas sabiedrības darbībā ir juridiski un ekonomiski neatkarīgas, kā arī nav objektīva pamata saukt pie atbildības prasītāju;
- naudas soda aprēķināšanā izmantoto pamatsummu nesamērīgums salīdzinājumā ar faktiski skarto tirgus daļu;
- preventīvā reizināšanas koeficienta nesamērīgums, jo tas būtiski atšķiras no [koeficienta], kas ir piemērots citiem līdzīga lieluma uzņēmumiem līdzīgās lietās, kas ir izlemtas tajā pašā laikā;
- nepietiekams pamatojums tam, kāpēc, aprēķinot naudas sodu, ir noteikts lielāks sods atkārtotības dēļ; tas noticis sakarā ar juridiskām kļūdām, pierēķinot iepriekšējos naudas sodus;
- Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 2. punkta pārkāpums, jo naudas soda maksimālo robežu 10 % apjomā no uzņēmuma apgrozījuma vajadzēja saistīt tikai ar attiecīgajām meitas sabiedrībām;
- Paziņojuma par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu ⁽²⁾ juridiski kļūdaina piemērošana tiktāl, ciktāl nav pietiekami ņemta vērā prasītājas sadarbības nozīme saistībā ar visām četrām attiecīgajām valstīm.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karšu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 8. maijā — KONE u.c./Komisija

(Lieta T-151/07)

(2007/C 155/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: KONE Corp., Helsinki (Somija), KONE GmbH Hanovere (Vācija) un KONE BV, Hāga (Nīderlande), (pārstāvji — T. Vinje, solīcitor, D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, advokāti, J. Flynn, QC, un D. Scannell, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmuma 2. panta 2. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts naudas sods *KONE Corportion* un *KONE GmbH*, un uzlikt naudas sodu, kas ir mazāks par to, kāds ir noteikts Komisijas lēmumā;
- atcelt Komisijas lēmuma 2. panta 4. punktu tiktāl, ciktāl tajā ir noteikts naudas sods *KONE Corporation* un *KONE BV*, un noteikt mazāku naudas sodu par to, kāds ir noteikts Komisijas lēmumā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar prasību prasītājas saskaņā ar EKL 230. pantu lūdz daļēji atcelt Komisijas 2007. gada 21. februāra Lēmumu C(2007) 512 galīgā redakcija (Lieta COMP/E—1/38.823 — PO/*Elevators and Escalators*), pamatojoties uz ko prasītājas līdzās citiem uzņēmumiem tika sauktas pie atbildības par piedalīšanos četros atsevišķos, daudzpusīgos un ilgstošos EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumos, sadalot tirgu, vienojoties un/vai veicot saskaņotas darbības, lai manipulētu ar konkursa procedūrām un līgumu noslēgšanu par liftu un eskalatoru pārdošanu, ierīkošanu, apkopi un modernizāciju.

Prasītājas — *KONE Corporation* un tās filiāles *KONE GmbH* un *KONE BV* — iebilst pret apstrīdēto lēmumu tikai saistībā ar naudas sodu noteikšanu *KONE* kopumā par tās piedalīšanos pārkāpumos Vācijā un Nīderlandē.

Attiecībā uz Vācijā notikušo pārkāpumu prasītājas norāda, ka Komisija ir kļūdījies, nosakot naudas soda apmēru. It īpaši prasītājas apgalvo, ka, pirmkārt, Komisija nav pareizi piemērojusi 2002. gada Paziņojumu par sadarbību ⁽¹⁾, jo a) tai bija jāpiešķir *KONE* imunitāte saskaņā ar Paziņojuma 8.a un 8.b punktu vai, pakārtoti, b) tai bija jāsamazina prasītāju naudas sods saskaņā ar minētā paziņojuma 23. punkta pēdējo daļu.

Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija nav pareizi piemērojusi Pamatnostādnes par naudas sodu noteikšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 17 15. panta 2. punktu un 1998. gada EOTK Līguma ⁽²⁾ 65. panta 5. punktu (turpmāk tekstā — “1998. gada Pamatnostādnes par naudas sodu uzlikšanu”), jo tā, a) nosakot naudas sodu, nav ņēmusi vērā skartā tirgus apmēru un b) nav pienācīgi atzinusi to, ka prasītājas neapstrīd faktus, ko pierāda piešķirtais [naudas soda] samazinājums tikai par 1 % attiecībā uz šo ieguldījumu.

Treškārt, prasītājas apgalvo, ka Komisija nav ievērojusi EK tiesību pamatprincipus, jo a) Komisija nav ievērojusi tiesiskās palāvības principu, savlaicīgi neinformējot prasītājas par imunitātes neesamību; b) Komisija nav ievērojusi vienlīdzīgas attieksmes principu, izturoties atšķirīgi pret prasītājām, kas atrodas vienādā situācijā, raugoties no imunitātes viedokļa, un c) Komisija nav ņēmusi vērā prasītāju tiesības uz aizstāvību, atsakoties sniegt piekļuvi dokumentiem.

Attiecībā uz Nīderlandē notikušo pārkāpumu prasītājas norāda, ka Komisija ir kļūdījies, liedzot tām jebkādu naudas soda samazinājumu un nosakot naudas sodu EUR 7 975 000 apmērā. It īpaši prasītājas norāda, ka, pirmkārt, Komisija nav pareizi piemērojusi 2002. gada Paziņojumu par sadarbību, nesamazinot prasītāju naudas sodu, neatzīdama, ka prasītājas ir sniegušas informāciju un ir sadarbojušās administratīvās procedūras laikā. Otrkārt, prasītājas norāda, ka Komisija nav ņēmusi vērā tiesiskās palāvības un vienlīdzīgas attieksmes principus. Visbeidzot, prasītājas uzskata, ka Komisija nav pareizi piemērojusi 1998. gada Pamatnostādnes par naudas sodu uzlikšanu gan tādējādi, ka tā nav ņēmusi vērā prasītāju atbildību mīkstinošos apstākļus, gan tādējādi, ka tā nav atzinusi to, ka prasītājas neapstrīd faktus.

(¹) Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).
(²) OV 1998 C 9, 3. lpp.

Prasība, kas celta 2007. gada 7. maijā — *Lange Uhren/ITSB* (grafiska preču zīme pulksteņa attēlojuma veidā)

(Lieta T-152/07)

(2007/C 155/63)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lange Uhren GmbH, Glashütte* (Vācija) (pārstāvis — *M. Schaeffer, Rechtsanwalt*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 15. februāra lēmumu lietā R 1176/2005-1;
- atzīt, ka Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta noteikumi ļauj publicēt pieteikto Kopienas preču zīmi Nr. 2 542 694, kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 14. klasē (luksusa pulksteņi un laika mērīšanas instrumenti; luksusa pulksteņu ciparnīcas);
- pakārtoti, atzīt, ka pieteiktā Kopienas preču zīme Nr. 2 542 694 saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu izmantošanas rezultātā ir ieguvusi atšķirtspēju attiecībā uz pieteiktajām precēm, kuras ietilpst 14. klasē;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas sastāv no rokas pulksteņa attēlojuma, kas attiecas uz precēm, kuras ietilpst 14. klasē (reģistrācijas pieteikums Nr. 2 542 694)

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo pieteiktajai preču zīmei piemīt nepieciešamā atšķirtspēja;
- Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta pārkāpums, jo kļūdains tika konstatēts, ka pieteiktā preču zīme ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 8. maijā — *ThyssenKrupp Liften/Komisija*

(Lieta T-154/07)

(2007/C 155/64)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *ThyssenKrupp Liften BV, Krimpen aan den IJssel* (Nīderlande) (pārstāvji — *O. W. Brouwer* un *A. C. E. Stoffer, advocaten*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas skar prasītāju;
- pakārtoti, samazināt prasītājai uzliktā naudas soda summu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas Lēmumu C(2007)512 *final* (Lieta COMP/E-1/38.823 — PO Lifti un eskalatori).

Prasības atbalstam prasītāja norāda uz līdzīgiem pamatiem, kas norādīti lietā T-144/07 *ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Komisija*.